

בית המשפט המחוזי בחיפה

25.5.2014

א' 13 - 10 - 36429
עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

לפני השופט יצחק כהן

1. רוזנבלט ושות', משרד עורכי דין.

2. עו"ד שרון רוזנבלט ת"ז 25606401

התובעות

ע"י התובעת מס' 2 ועו"ד אביגיל ברוצקי

נגד

עו"ד חנא סמעאן ת"ז 061285540

הנתבע

ע"י ב"כ עוה"ד זיאד סמעאן וג'רייס סמעאן

פסק דין

א. ההליך

1. התובעת מס' 2, עורכת דין במקצועה, מנהלת את משרדה תחת שמה של התובעת מס' 1, ושתייהן ייקראו להלן – "התובעות". בתביעתה שלפני עותרת התובעת לכך שהנתבע, אף הוא עורך דין, יחויב לשלם לה פיצוי בסך 250,000 ₪, כערכו לתאריך הגשת התביעה (16.10.2013), בגין הפרת זכות יוצרים.

ב. תמצית טענות התובעת

2. התובעת עוסקת בתחום משפט העבודה, ולצורך פרסומה, הקימה אתר אינטרנט. באתר האינטרנט מפרסמת התובעת, בין היתר, סקירות תמציתיות של פסקי דין שניתנו על ידי בתי הדין לעבודה, לרבות פסקי דין שהמשרד לא היה צד להם, עדכוני חקיקה שונים, ומאמרים בתחום משפט העבודה. את התוכן כותבים ועורכים אנשי המשרד, כמו למשל עו"ד הגב' אביגיל ברוצקי, העובדת במשרד כעורכת דין שכירה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

א' 13 - 10 - 36429

עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

25.5.2014

- 1 לצד אתר האינטרנט המשמש את המשרד, נוהגת התובעת לפרסם ידיעות, דמתקרא בלעז
2 Newsletter. מטרת הידיעות, המתפרסם תחת שם המשרד, "רוזנבלט ושות', משרד עו"ד",
3 לשווק את המשרד, לשמור על קשר עם לקוחותיו, ולמטרות עסקיות נוספות. הידיעות מכיל
4 את התוכן שפורסם באתר האינטרנט של המשרד. הידיעות מופץ באמצעות חברה בשם "רב
5 מסר" לתיבות דואר אלקטרוניות של אנשים רבים, שהצטרפו לרשימת המנויים של הידיעות.
6
7
8 3. בתביעתה טוענת התובעת, כי הנתבע הצטרף לרשימת מקבלי הידיעות, ובשישה מקרים
9 העתיק את הידיעות שנכללו בידיעות, ופרסם אותן בדף ה"פייסבוק" שלו תחת שמו, באופן
10 שנחזה להיות, כאילו הוא עצמו כתב את התוכן המפורסם. לא זו בלבד שהנתבע העתיק את
11 הפרסומים, ופגע בזכות היוצרים (החומרית) של התובעת, אלא שאף לא טרח לציין את
12 העובדה, כי התוכן נכתב ונערך על ידי התובעת, ובכך פגע הנתבע אף בזכויותיה המוסריות של
13 התובעת באותם פרסומים שהועתקו.
14
15 לטענת התובעת, המאמרים והעדכונים אשר פורסמו בדף ה"פייסבוק" של הנתבע "מהווים
16 העתקה מובהקת וברורה, מילה במילה ממש, של יצירות המשרד, המופיעות בניוזלטר ובאתר
17 המשרד".
18
19
20 4. בתביעתה טוענת התובעת לעילות תביעה שונות וחלופיות, אך טענתה העיקרית היא הטענה
21 שהנתבע, בהעתיקו את תוכן הידיעות, הפר את זכויות היוצרים שלה בידיעות. לטענת התובעת,
22 זכאית היא לקבל מאת הנתבע פיצוי ללא הוכחת נזק, על פי הקבוע בחוק זכות יוצרים,
23 תשס"ז – 2008 (להלן – "חוק זכות יוצרים"), ועל כן העמידה התובעת את תביעתה על סך
24 250,000 ₪.
25
26
27 **ג. תמצית טענות הנתבע**
28
29 5. הנתבע מכחיש את תביעת התובעת, ובפיו מספר טענות, ולהלן אביא את תמציתן :
30
31 (א) התובעת כלל לא הוכיחה שהיא בעלת זכויות היוצרים, והפרסומים שבמחלוקת כלל
32 אינם יכולים להיחשב כ"יצירה" לעניין חוק זכות יוצרים. לטענת הנתבע, הידיעות
33 שהתובעת הפיצה כולל מידע על פסקי דין שניתנו וחוקים שנחקקו, והרי התובעת לא
34 כתבה את פסקי הדין או את החוקים, ואינה יכולה להתהדר בזכויות יוצרים

בית המשפט המחוזי בחיפה

א' 13 - 10 - 36429

עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

25.5.2014

- 1 שמלכתחילה אינן שייכות לה. זאת ועוד, הפרסומים שבמחלוקת, ממילא כללו את
2 מספרי התיקים של בתי הדין ואת שמות הצדדים, כך שאין לומר שהנתבע הפר את
3 זכות היוצרים של מי שצריך להיחשב כבעל זכויות היוצרים באותם פרסומים.
4
- 5 (ב) הנתבע כלל לא ביקש להצטרף כמנוי לידיעון, ולמעשה אף ביקש להפסיק לשלוח אליו
6 את הידיעון, אך התובעת לא השמיטה את כתובתו האלקטרונית מרשימת התפוצה.
7 הנתבע טוען אפוא, כי לא יתכן שהתובעת תאנוס אותו לקבל חומר ממשרדה, ולאחר
8 מכן תתבע אותו בטענה שהוא מפר את זכויותיה, החומריות והמוסריות.
9
- 10 (ג) עוד טוען הנתבע, כי השימוש שעשה בפרסומים שקיבל, בעל כורחו, מאת התובעת, הוא
11 שימוש הוגן.
12
- 13 (ד) הנתבע מודה, שבזמנים הרלוונטיים היה לו דף "פייסבוק", ובתוך דף זה הוא פתח דף
14 "פייסבוק" נפרד, בו הופיעו הפרסומים מהידיעון. לטענת הנתבע, הוא לא עשה בתוכן
15 שקיבל שינוי כלשהו, והתוכן הופיע בדף "הפייסבוק" שלו ממש כפי שהנתבע עצמו
16 קיבל אותו. לטענת הנתבע, התוכן שהופיע בדף ה"פייסבוק" כלל את שמה של התובעת
17 ופרטי משרדה, אלא שהתובעת הטעתה את בית המשפט ולא מסרה את דפי
18 ה"פייסבוק" המלאים שהעתיקה מתוך אתר ה"פייסבוק" של הנתבע.
19
- 20 (ה) לטענת הנתבע, על פי מבנה רשת ה"פייסבוק" כל פרסום המופיע בדף ה"פייסבוק" שלו,
21 ממילא מופיע תחת שמו ותמונתו, ואין על כן מקום שהתובעת תלין על כך ששמו מופיע
22 בכותרת הפרסומים שבמחלוקת, שהרי מדובר בתהליך אוטומטי שנעשה על ידי תוכנת
23 המחשב, ולנתבע אין כל שליטה עליו.
24
- 25 (ו) הנתבע מוסיף וטוען, כי דף ה"פייסבוק" שלו לא היה פתוח לכל דכפין אלא לחבריו
26 בלבד, התוכן שקיבל מאת התובעת, לא הופץ על ידו. לטענת הנתבע, הוא רק "גלגל"
27 את החומר שקיבל, בלי שערך אותו ומבלי שהכניס בו שינויים כלשהם. לדברי הנתבע,
28 התובעת הרי מעוניינת בהפצת הידיעון באופן הרחב ביותר, והנה הוא למעשה סייע לה
29 בכך.
30
- 31 (ז) לחילופין טוען הנתבע, שאף אם היה מקום לקבוע שהוא הפר את זכות היוצרים של
32 התובעת, הרי יש מקום לקבוע שמדובר בהפרה בודדת אחת, ולא בשורה של הפרות כפי
33 שטענה התובעת.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

25.5.2014

א' 13 - 10 - 36429
עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

נוכח טענות אלה עותר הנתבע לכך, שתביעת התובעת תידחה.

ד. הפרסומים כיצירה ספרותית וזכות היוצרים של התובעת

6. בסעיף 4(א) לחוק זכות יוצרים נקבע, כי הגנת זכות היוצרים תהא ביצירות מקוריות, שהן יצירות ספרותיות, יצירות אומנותיות, יצירות דרמטיות או יצירה מוסיקלית. לענייננו, נשאלת השאלה, האם הפרסומים שפורסמו באתר התובעת ובידיעון, הם "יצירה ספרותית" כמשמעות הדבר בחוק זכות יוצרים.

יצירה ספרותית הוגדרה בסעיף 1 לחוק זכות יוצרים כיצירה המבוטאת בכתב, הרצאה, טבלה, לקט ותוכנת מחשב.

7. אין ספק שהפרסומים באתר האינטרנט של התובעת, כמו גם הידיעון, הם "יצירה המבוטאת בכתב", והם "יצירה ספרותית" לעניין החוק.

הפרסומים מתייחסים, בין היתר, לפסקי דין שניתנו בבתי הדין לעבודה ולהוראות חוק שונות, אך אין התובעת טוענת לזכות יוצרים באלה. תביעת התובעת מתייחסת לזכות יוצרים באותם פרסומים המדווחים על פסקי הדין והחוק, ובוודאי על מאמרים שונים המנתחים מצבים משפטיים שונים מתחום דיני העבודה.

במילים אחרות, פסקי הדין והחוקים עליהם מדווח בפרסומים אינם מקוריים, ואין מחלוקת שלתובעת אין זכות יוצרים בהם. ואולם, הפרסום עצמו, המדווח על פסקי הדין והחוקים, ככל שהוא לא הועתק מאדם אחר, הוא בהחלט יצירה מקורית, שבעליה זכאי להגנת חוק זכות יוצרים.

8. השאלה מהי "יצירה ספרותית" לעניין חוק זכות יוצרים, נדונה בהרחבה בע"א 8484/08 The FA Premier League Ltd. נ' המועצה להסדר הימורים בספורט (פורסם במאגר "נבו" - 14.3.2010), אתייחס לכך בתמצית הקיצור.

בפסק הדין נקבע, כי על פי הפסיקה יש צורך בהתקיימותם של שני מבחנים, כדי להכיר בזכות יוצרים, והם מבחן היצירתיות ומבחן ההשקעה. שני מבחנים אלה, שהם מבחנים מצטברים,

בית המשפט המחוזי בחיפה

א' 13 - 10 - 36429

עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

25.5.2014

1 אינם מציבים רף גבוה לטוען לזכות יוצרים. ככל שהדברים אמורים בעניין שלפני, הנני קובע,
2 כי התובעת הוכיחה כי היא עומדת בשני המבחנים גם יחד.
3
4 לעניין מבחן היצירתיות, נקבע באותו פסק דין, מפי כב' השופט ס' גיבוראן (בסעיף 33 לפסק
5 הדין):

6
7 "הבחנה נוספת שיכולה לתרום ליישומו של מבחן היצירתיות, הינה שהוא לא
8 מתמקד בתוצר המוגמר, אלא דווקא בתהליך הכנתו, ובוחן מהי מידת
9 היצירתיות שנפח המחבר או המלקט ביצירתו בשלבי גיבושה. על פי קביעה זו,
10 גם אם היצירה במתכונתה הסופית זהה לחלוטין ליצירה מוגנת אחרת או
11 איננה מעידה על כל יצירתיות או השקעה, ייתכן והיא תזכה בהגנה בשל
12 תרומתו של היוצר בתהליך גיבושה."

13
14 באשר למבחן ההשקעה נקבע (שם, בפסקה 34):

15
16 "באשר למבחן ההשקעה – הרי שפרשנותו איננה מעוררת מחלוקת ויישומו
17 פשוט. לפי מבחן זה "ביטוי לגביו מתבקשת הגנת זכויות יוצרים... צריך להיות
18 תוצרה של השקעה מינימאלית של משאב אנושי כלשהו" – זמן, עבודה,
19 כישרון, ידע ועוד."

20
21
22 9. הן התובעת והן העדה מטעמה, עורכת הדין הגב' אביגיל ברוצקי, תארו את האופן בו הן
23 כותבות ועורכות את החומר המפורסם על ידי התובעת, וכיצד החומר מופץ לאחר מכן.

24
25 מעדויותיהן של התובעת ועו"ד ברוצקי למדתי לדעת, שהתובעת ואנשי הצוות העובדים
26 במשרדה, משקיעים עבודה לא מעטה בהכנת הפרסום. התובעת ואנשי משרדה אוספים את
27 החומר המשפטי הנוגע לנושא מסוים, סוקרים אותו, ומשווים אותו עם חומר משפטי אחר.
28 לאחר סיום שלב כתיבת הניתוח המשפטי רוכשת התובעת את התמונות המושתלות בידיעון.
29 בשלב הבא נשתל הפרסום באתר האינטרנט של התובעת ובמקביל נשלח הידיעון, באמצעות
30 חברת "רב מסר" למנויים.

31
32 אין ספק, שלצד היצירתיות שיש באיסוף החומר, כתיבתו ועריכתו, יש גם השקעת משאבים
33 לא מבוטלת, הן בשעות עבודה והן בכסף.

בית המשפט המחוזי בחיפה

א' 13 - 10 - 36429

עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

25.5.2014

1
2 10. עדויות התובעת ועו"ד ברוצקי נאמנות עלי, והנני קובע, שהתובעת הרימה את הנטל המוטל
3 עליה להראות, כי הפרסומים שבמחלוקת הם פרסומים מקוריים שלה ושל אנשי הצוות
4 העובדים במשרדה. מעדויות התובעת ועו"ד ברוצקי למדתי לדעת, שמבחיני היצירתיות
5 וההשקעה, הנזכרים בפסק הדין בעניין "המועצה להימורים בספורט", התקיימו בעניינה של
6 התובעת.

7
8 על כן זכאית התובעת להגנת חוק זכות יוצרים בפרסומים אלה.

ה. הפרת זכות היוצרים על ידי הנתבע

9
10
11
12
13 11. עם כל הכבוד, אין אני מקבל טענת הנתבע, כי הידיעון נשלח אליו על ידי התובעת, מבלי
14 שהתבקשה על ידו לעשות כן. אף בעניין זה נאמנה עלי עדות התובעת, כי הידיעון דוור לנתבע
15 משום שהוא נרשם באתר האינטרנט של משרדה, כמי שמעוניין לקבל את הפרסום, ובכך צרף
16 את כתובתו האלקטרונית לרשימת התפוצה של הידיעון.
17
18 גרסת הנתבע, כי צורף לרשימת התפוצה של הידיעון, בלא שביקש זאת, אינה יכולה לעמוד.
19 ניתן היה לקבל טענה זו, אילו היה מוכח, שלתובעת היה עניין מיוחד במשלוח הידיעון דווקא
20 אל הנתבע, ומשום כך היא בחרה לצרף את כתובתו האלקטרונית לרשימת התפוצה, מבלי
21 שהנתבע ידע על כך. ואולם, עובדות שכאלה לא הוכחו על ידי הנתבע, ולא מצאתי בחומר
22 שלפני כל יסוד שיכול לבסס את ההנחה, שהתובעת צרפה את כתובתו האלקטרונית של
23 הנתבע לרשימת התפוצה, מבלי שהוא ידע על כך.

24
25
26 12. כעולה מהחומר שלפני, הכתבות שפורסמו בידיעון שהופץ על ידי התובעת, הושטלו על ידי
27 הנתבע בדף ה"פייסבוק" שלו. דף ה"פייסבוק" של הנתבע כולל כותרת האומרת: "חנא
28 סמעאן ושות' משרד עו"ד", ולצד הכותרת מופיעה תמונתו של הנתבע.

29
30 הוכח, שהנתבע שתל כתבות שונות בדף ה"פייסבוק" שלו, תחת שמו שלו. הכתבות שנשתלו על
31 ידי הנתבע, זהות בתוכן לכתבות שהופיעו בידיעון ובאתר האינטרנט של התובעת. הדברים
32 נעשו כך, שכל הנכנס לדף ה"פייסבוק" של הנתבע, מתרשם כאילו הנתבע היה זה שכתב את
33 הכתבה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

א' 13 - 10 - 36429

עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

25.5.2014

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
13. התובעת טענה, כי בפרסומים המופיעים בידיעון ובאתר האינטרנט, מופיע שמה בראש הכתבה, ולטענתה, הנתבע ביצע פעולת עריכה, במובן זה שמחק את הכותרת המכילה את שמה, ובמקומה שתל את שמו שלו. הנתבע מכחיש טענתה זו של התובעת, ולטענתו רק "גלגל" את החומר שקיבל, ולמעשה סייע לתובעת להפיץ את הידיעון.
- לאחר ששקלתי טענות הצדדים, הנני מעדיף את טענת התובעת, והנני קובע, כי בעת שהנתבע שתל את הכתבות השונות בדף ה"פייסבוק" שלו, הוא מחק את שמה של התובעת, ושתל את הכתבות תחת שמו שלו, כאילו הוא היה זה שכתב את הכתבות.
14. זאת ועוד: התובעת העידה, כי הידיעון המופץ לרשימת המנויים, כולל למעשה כותרת ומספר משפטים מתוך כל כתבה וכתבה, והקורא המעוניין לקרוא את הכתבה השלמה מתבקש ללחוץ על קישור שכותרתו "המשך קריאה". קישור זה מוביל את הקורא לכתבה השלמה, הנמצאת באתר האינטרנט של התובעת.
- לטענת התובעת, בחלק מהמקרים, נכנס הנתבע לאתר האינטרנט, והעתיק משם את הפרסומים. הנתבע לעומת זאת, מכחיש טענותיה אלה של התובעת, ולטענתו, כפי שהקישור "המשך קריאה" הוביל אל שמה של התובעת ולפרטי משרדה, כך, בדף ה"פייסבוק" שלו, לחיצה על הקישור "ראה/ עוד", הובילה להמשך הכתבה, ולשם התובעת ופרטי משרדה, וזכויותיה לא נפגעו.
- עם כל הכבוד, אין אני מקבל את טענת הנתבע. עדותה של התובעת עשתה רושם אמין. ניכר היה שהתובעת שולטת היטב בחומר המפורסם על ידה ובאופן בו הוא מופץ, ועל יסוד עדותה הנני קובע, שהנתבע אכן העתיק את החומר, בין אם מהידיעונים שקיבל ובין אם מאתר האינטרנט עצמו, ושתל את הפרסומים בדף ה"פייסבוק" שלו, כאילו מדובר בחומר שנכתב ונערך על ידו. פעולות אלה נעשו על ידי הנתבע תוך השמטת שמה של התובעת כמי שכתבה את הפרסומים, ובכך פגע הנתבע הן בזכותה החומרית של התובעת והן בזכותה המוסרית.
15. הנתבע טען, כי עשה "שימוש הוגן" בפרסומים שקיבל מאת התובעת, והפרסומים לא היו פתוחים לציבור, אלא רק לחברים קרובים שלו, שהוגדרו כ"חברים" בדף ה"פייסבוק" שלו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

א' 13 - 10 - 36429

עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

25.5.2014

- 1 ראשית אתייחס לטענה, כי דף ה"פייסבוק" של הנתבע לא היה פתוח לציבור הרחב. טענה זו
2 נסתרת מעצם העובדה, שלפי עדותה של התובעת, המהימנה עלי, היא ביצעה חיפוש אקראי
3 ברשת האינטרנט, וכך גילתה את העובדה, שהכתבות שפורסמו על ידה, שתולות בדף
4 ה"פייסבוק" של הנתבע, בלא לאזכר את שמה. אם התובעת הצליחה להיכנס לדף
5 ה"פייסבוק" של הנתבע, והיא אינה מוגדרת בו כ"חברה", הרי כל אדם יכול היה להיכנס
6 לאותו דף עצמו, ולקרוא את החומר, ולהתרשם כאילו הנתבע היה זה שכתב אותו.
7
8 שנית, הגנת "שימוש הוגן" הקבועה בסעיף 19 לחוק זכות יוצרים, מוגבלת למטרות מסוימות
9 בלבד, שנקבעו באותו סעיף. מדובר בשימוש שנעשה לצורך "לימוד עצמי, מחקר, ביקורת,
10 סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות או הוראה ובחינה על ידי מוסד חינוכי". הנתבע שתל
11 את הכתבות שנכתבו על ידי התובעת בדף ה"פייסבוק" שלו, למטרות מסחריות, כדי לפרסם
12 את עצמו ואת משרדו, ולהציג את עצמו כמי שמתמחה בתחום דיני העבודה. בנסיבות העניין,
13 מאזן ההסתברות מוביל למסקנה, שמטרת הנתבע הייתה מטרה מסחרית מובהקת, ובכך
14 נשללת הגנת ה"שימוש ההוגן". יתרה מזאת: אם מצויה לפני עובדה מובהקת, המלמדת על
15 כך שהנתבע לא עשה שימוש הוגן בפרסומים, הרי זו העובדה, שהנתבע השמיט את פרטיה של
16 התובעת, ושלל ממנה את הזכות המוסרית.
17
18
19 16. בפסיקה שסקרתי מצאתי פסק דין שניתן בת"א (ת"א) 11 - 04 - 17226 **אשד נ' יותר מחברים**
20 **בע"מ** (פורסם במאגר "נבו" - 3.11.2013). לדעתי, הנושא שעמד לדיון בפסק דין זה, דומה עד
21 מאוד למקרה הנדון לפני. באותו עניין קבע בית המשפט, כי השאלה העומדת לדיון היא
22 השאלה הבאה: "האם העתקה של מאמר המפורסם באתר אינטרנט והעמדתו לרשות הציבור
23 באתר אינטרנט אחר, ללא מתן קרדיט למחבר, מהווה פגיעה בזכויות יוצרים?".
24
25 בעניין זה קבע בית המשפט, מפי כב' השופט הבכיר, ג' גינת, כדברים הבאים:
26
27 "בהערכת יצירה והעמדתה לרשות הציבור, בלא הסכמתו של היוצר, מופרות
28 זכויות היוצרים המעוגנות בסעיפים 11, 12 ו-15 לחוק. אינני מתעלם מן
29 העובדה, כי המאמר פורסם גם באתרי אינטרנט שונים המאפשרים לגולשים
30 להשתמש באופן חופשי במאמרים וללא אישור מיוצריהם, כל עוד הגולשים
31 עומדים בתנאי השימוש, לרבות פרסום שם המחבר (ראו סעיף 9 לעיל). בענייננו
32 הפרסום שנעשה על ידי הנתבעים היה ללא אזכור שמה של התובעת ותוך שינוי
33 הכותרת, כך שהוכחה הפרה של הזכות החומרית המעוגנת בסעיפים 11, 12 ו-
34 15 לחוק.

בית המשפט המחוזי בחיפה

25.5.2014

א' 13 - 10 - 36429
עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

- 1
2 הוא הדין באשר לזכותה המוסרית של התובעת. בהעתקת היצירה ופרסומה
3 ללא ציון שמה של התובעת, הפרו הנתבעים את זכותה המוסרית של התובעת
4 ביצירתה לפי סעיף 46(1) לחוק. כמו כן, הופרה זכותה של האחרונה גם לפי
5 סעיף 46(2), מאחר שניתן לראות בשינוי כותרת המאמר כשינוי שעלול להשפיע
6 על התייחסות הקורא ליצירה כולה ויש בו כדי לפגוע בכבודה של התובעת."
7
8 במלוא הענווה, הנני מצטרף לדברים אלה, והנני סבור כי הם ישימים כלשונם, גם בעניין
9 המתברר עתה לפני.
10
11
12 17. לפיכך, לאחר ששקלתי הראיות שלפני וטענות הצדדים, הגעתי למסקנה, שהנתבע אכן הפר
13 את זכות היוצרים של התובעת בפרסומים שפורסמו על ידה באתר האינטרנט של משרדה
14 ובידיעון המופץ על ידה.
15
16
17 **ו. פיצויים**
18
19 18. התובעת הוכיחה כי הנתבע הפר את זכות היוצרים שלה 6 (שש) פעמים. הנתבע לעומת זאת
20 טען, שאם ייקבע כי הפר את זכות היוצרים של התובעת, כי אז יש לראות את ההפרה כהפרה
21 אחת.
22
23 אינני מקבל טענות הנתבע, והנני קובע, כי הוכח שהנתבע הפר את זכויות היוצרים של
24 התובעת 6 (שש) פעמים.
25
26
27 19. על פי סעיף 56 לחוק זכות יוצרים, בשל הפרת זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית
28 המשפט לפסוק לנפגע מההפרה פיצוי ללא הוכחת נזק, בסכום שלא יעלה על סך 100,000 ₪,
29 בשל כל הפרה.
30
31 התובעת העמידה את תביעתה על סכום של 250,000 ₪.
32
33

בית המשפט המחוזי בחיפה

25.5.2014

א' 13 - 10 - 36429
עו"ד רוזנבלט ושות' ואח' נ' עו"ד חנא סמעאן

20. בהתחשב במבחנים שנקבעו בסעיף 56 לחוק זכות יוצרים, ובכלל זאת היקף ההפרה, משך זמן
ההפרה, חומרת ההפרה, הנזק הממשי שעלול היה להיגרם לתובעת, הנני מחליט להעמיד את
הפיצוי לתובעת על סכום כולל של 35,000 ₪, בגין כל ההפרות גם יחד, כערכו של סכום זה
ליום הגשת התביעה (16.10.2013).

ז. סוף דבר

20. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת סך 35,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
החל מתאריך 16.10.2013, ועד לתשלום בפועל.

(ב) הנני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת, הוצאות משפט, כולל שכ"ט עו"ד, בסכום כולל
של 16,600 ₪.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ד, 25 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

יצחק כהן-חיפה, סגן נשיא